

Mọi các vi. đ c ch i cho đ BU N.

Th là cái đ u tôi lo s nh t cũng đ n: công ty phá s n, b n thân tôi th t nghi p! Làm gì đây? V tôi an i: “Thôi t m th i anh c n nhà, nhà mình bi t bao nhiêu công vi c c n làm. Em đi bán hàng cũng đ chi tiêu”.

Không đ c, gi i giang nh tôi mà l n n nhà làm nh ng vi c linh tinh đ v nuôi sao? Tôi v h t t c các th b ng c p cho vào túi xách r i lao đi xin vi c.

N i đ u tiên tôi nghĩ đ n là cái công ty ngày tr c t ng đ n tr ng đ i h c n n tôi khi ch a k p t t nghi p. Ông giám đ c n i này v vai tôi: “Ô, tôi nh c u r i. C u r t gi i...” . R i ông h gi ng: “C u có bi t cách đ ng bán hàng v a h e không?”. Th t là xúc ph m quá đáng, m t ng i t t nghi p h ng u nh tôi l i có th đi làm công vi c nh th sao. Tôi đ ng d y b đi không thềm chào ông giám đ c, nh ng cũng k p nghe ông ta nói v i theo: “Nè, c u gì i... n u tìm đ c vi c gì hay hay thì gi i cho tôi v i nhé. Bán xong lô hàng thanh lý này là tôi cũng đi xin vi c nh c u đó”.

Tôi b t đ u suy nghĩ l i và h b t tiêu chu n tìm vi c c a mình. Ngày hôm sau, tôi tìm đ n m t công ty nho nh có đ ng báo tuy n nhân viên. V giám đ c n i đây xem k nh ng th b ng c p c a tôi r i g t gù: “H s c a anh th t n n t ng. Th t s là chúng tôi cũng đ ng c n m t ng i th o vi c...”. Ông ta đ ng l i nh p m t ng m n c r i h i: “Anh có bi t s a đ i n, thông c ng và quét m ng nh n không?”. Tôi méo m t, li c nhìn m b ng c p t i nghi p c a mình r i l c đ u ra v ...

Nh ng ngày sau đó, dò tìm mãi mà ch ng th y n i nào tuy n đ ng. Tôi quy t đ nh b h t h s n nhà, l n l ng cái ch ng minh th quay tr l i cái n i c n ng i s a đ i n, thông c ng. Ông giám đ c n i này nhìn tôi l c đ u ái ng i: “Ti c quá! Hôm y c u không nh n vi c nên m t lúc sau có ng i nh n làm r i. Ng i này h s còn hoành tráng h n c c u”. Th t không th tin đ c, tôi th c m c: “Sao ch m i công vi c v t y c a công ty mà ông l i tuy n h n m t ng i làm?”. Ông ta gi i thích: “Đâu có, công ty c a tôi có c m t đ i chuyên đi làm nh ng công vi c y cho khách hàng mà”.

Tôi ra v mà m ng th m, nh n cái công vi c này có khi ph i b m t khi đ n thông c ng cho m t nhà ng i quen nào đó. V đ n nhà, v tôi l u bầu: “Cách đây m y hôm em có gi i đ i n đ n công ty đ ch v gia đình kê th đ n s a ng c ng. Gi h đ ng s a đó...”. R i v tôi th dài: “Bi t anh th t nghi p th này thì em đâu có gi i h làm gì, l i t n m t m ti n, th i bu i khó kh n”. L i thông c ng, tôi nhún vai đi vào trong. Ngay t i c a, tôi va ph i m t ng i và kêu lên: “ a, chào... s p!”. R i tr m t nhìn b đ ng giám đ c cũ c a tôi: “Sao, s p... ăn m c gì k v y? Mà s p đ ng làm gì n nhà c a em?”. Giám đ c cũ c a tôi c i g ng: “Mình... c u th y đó, mình t i...s a ng c ng”....